

DET DANSKE FILMINSTITUTS BIBLIOTEK

VÆRELSE NR. 17

**PROGRAMMER
CREDITS MM.**

VÆRELSE NR. 17

En gribende Roman
i 3 Akter 50 Afdel.

AF

NORDISK FILMS CO.

ISCENESAT AF

ALEXANDER CHRISTIAN

**EN KVINDES KAMP FOR
SIN ÆRE OG LYKKE!!!**

A/S. „FOTORAMA“

ejer Filmen, saavel som dens Patent- og Programtekst o a lign. Materiale, med absolut Eneret.

Ved Misbrug vil der blive nedlagt Forbud og Erstatningskrav gjort gældende mod Vedkommende.

PERSONERNE:

Dr. med. Martin Bulwer . . Hr. *Anton de Verdier*.
Mary, hans Hustru . . . . . Fru *Else Frølich*.
Tom Jackson, Ekspeditionschef, Hr. *Robert Schmidt*.
Shannon, Advokat . . . . Hr. *Charles Willumsen*.

Den Spænding, der hviler over denne Film, er lige saa usædvanlig som den Interesse, hvormed man følger Hovedpersonen, den brave Mary, der kæmper sin ærlige Kamp mod en rænkefuld og ondsindet Person. Sjælden vil Tilskuernes Dom over en Film være saa enstemmig en Ros og saa uforbeholden en Anerkendelse, som Tilfældet er med »Værelse Nr. 17.«

AFDELINGERNE:

1. Paa Hotel »Windsor«.
2. Et elegant Par.
3. »Maa vi faa et Værelse.«
4. Værelse Nr. 17 er det eneste ledige.
5. Ringeapparatet virker ustandseligt.
6. Tjeneren bringer Vin og Frugt til Parret.
7. Nogle Timer efter.
8. Det ringer atter fra Værelse Nr. 17.
9. Døren er laaset.
10. Tjeneren tilkalder Værten.
11. Der svares ikke paa Personalets Banken.

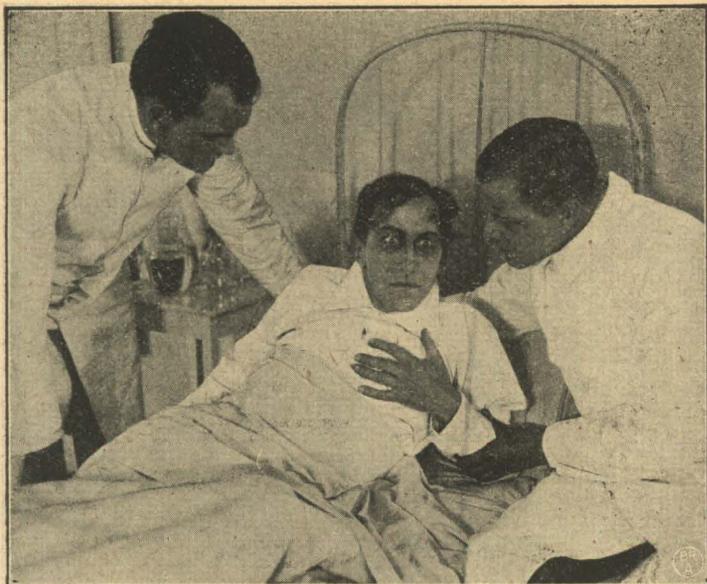
12. Politiet tilkaldes.
13. En Smed hentes.
14. Da Døren blev aabnet!
15. Et frygteligt Syn.
16. Den Saarede bringes paa Hospitalet.
17. Kvinden arresteres.
18. De to mystiske Personer identificeres.
19. Dr. med. Martin Bulwer underrettes om sin Hustrus Arrestation.
20. En Samtale i Fængslet.
21. Hendes Motiver.
22. Tilbage i Tiden . . . . .
23. Da Mary var Kassererske i Stormagasinet.
24. Ekspedientens Tilnærmelser.
25. Afvist!
26. En Dag . . . . .
27. Paany afvist!
28. Jackson stjæler Beløbet.
29. Pengene kastes i Kloaken.
30. Den næste Dag.
31. Revisionen opdager Kassemanglen.
32. I Forhør hos Chefen.
33. Politiet hentes.
34. Dømt paa Indicier.
35. Efter Løsladelsen faar Mary Plads hos Dr. Bulwer som Husbestyrerinde.
36. Et Møde efter Aars Forløb.
37. En kærlig Moder for hans Barn.
38. Et Frieri og et Ja!
39. Atter krydser Jackson hendes Vej.
40. En gemen Trusel.
41. Tvunget til at aftale Stævnemødet med ham paa Hotel »Windsor«.
42. Paa Værelse Nr. 17.
43. Atter hans råa Tilnærmelser.
44. Tjeneren forstyrrer hans Planer.
45. Døren laases af.
46. I Selvforsvar.
47. Mary ringer paa Tjeneren.
48. Fra Rettens Forhør over Mary Bulwer.
49. Jacksons Tilstaaelse paa Hospitalet.
50. Frikendt af Juryen!

Paa det fornemme Hotel »Windsor« indfinder der sig en Dag et ungt, elegant Par og bestiller sig et Værelse. En Tjener fører dem op til Værelse Nr. 17, — og efter at have serveret Frugt og Vin trækker han sig tilbage. Nogle Minutter efter bliver der ringet fra Værelset, — men da Tjeneren vil gaa derind, finder han Døren laaset, og der bliver ikke svaret derinde fra. Han tilkalder Værten, som straks forstaar, at Værelse Nr. 17 maa have været Skueplads for et eller andet Drama, — og som derfor lader sende Bud efter Politiet. Saa snart dette er kommen til Stede, tiltvinger man sig Adgang til det aflaaede Værelse, hvor man finder den elegante Herre døende og konstaterer, at han er bleven saaret med en skarp Frugtkniv. Hans Ledsagerske, som utvivlsomt maa være den, der har begaaet Mordet, er falden i Afmagt. Da hun kommer til Bevidsthed, bliver det oplyst, at hendes Navn er Mary Bulwer, og at hun er gift med den kendte og ansete Dr. med. Bulwer, — samt at den døende er en Ekspeditionschef Tom Jackson. Mary Bulwer tilstaar, at hun er skyldig i Mordet, men vil ikke aabenbare, hvilke Motiver, der ligger til Grund for dette. Tom Jackson er imidlertid blevet bragt til Hospitalet og udaander, efter at være kommen med en for de Tilstedeværende gaadefuld Tilstaelse af, — at det var ham — og ikke Mary, der tog Pengene.

Lidt senere bliver Dr. Bulwer underrettet om, at hans

Kone er arresteret, — sigtet for Mord, og paa Politistationen faar han at vide, hvad der er sket paa Hotel »Windsor«. Han faar Tilladelse til at tale med Mary — og erfarer nu af hendes egen Mund, hvad der har drevet hende til at begaa den frygtelige Gerning. Hendes Tilstaaelse rører ham dybt, — og da han forlader hende, er han fast besluttet paa at gøre alt, hvad der staar i hans Magt, for at redde den ulykkelige Kvinde fra Straf og Vanære. Han engagerer den berømte Advokat Shannon som hendes Defensor og fortæller ham alt, hvad hun har berettet. — — — —

Endelig kommer den Dag, da Mary bliver stillet for Jurydomstolen. Efter at den offentlige Anklager har talt og har henstillet til Juryen at idømme den Anklagede Lovens strengeste Straf, — faar Defensor Ordet. Han begynder med at sige, at han hverken vil forsvare eller søge at undskylde den Anklagedes Gerning, — men han vil fortælle hendes Livs Historie og saa bede den høje Jury dømme hende, ikke efter Lovens Bogstav, men efter Lovens Aand. Og Advokaten begynder at fortælle . . . . .

. . . . . For 7 Aar siden var Mary Bulwer — eller Mary Wilson, som hun dengang hed, — Kassererske i et Stormagasin, hvor den Myrdede — Tom Jackson — var Ekspeditionschef. Jackson havde forelsket sig lidenskabeligt i den unge Pige, — men hun følte en stærk Antipati mod ham. Af Ra-

seri over, at hun Gang paa Gang afviste hans Tilnærmelser, besluttede han at hævne sig paa hende. Han stjal en betydelig Pengesum af hendes Kasse, og sørgede for, at Mistanken blev henledt paa hende. — Hans skumle Plan lykkedes desværre alt for godt. Mary Wilson blev dømt paa Indicier og maatte vandre i Fængsel. . .

Først 2 Aar efter lukkedes Fængselsporten op for den ulykkelige unge Kvinde. Ved et Tilfælde erfarede hun, at en Doktor Bulwer, der nylig var bleven Enkemand, søgte en ung Pige, der kunde tage sig af hans lille moderløse Barn. Hun henvendte sig til Doktoren, og da han syntes godt om den kønne og stilsfærdige Pige, antog han hende, skønt hun ingen Anbefalinger havde at fremvise . . . Det varede ikke længe, før hun fuldstændig havde vundet Barnets Hjerter — og derigennem dets Faders Hengivenhed.

Da Doktoren blev klar over, hvor meget den unge Pige var kommen til at betyde for ham, bad han hende blive hans Hustru. — og hun, der allerede længe havde holdt af den fine og ædle Mand, gav ham med Glæde sit Ja. Af Frygt for at miste hans Kærlighed, dristede hun sig imidlertid ikke til at fortælle ham om det mørke Punkt i sit Liv, — og denne Fortielse blev skæbnesvanger for hende senere hen . . . . Efter at hun i fire Aar havde levet i et lykkeligt Ægteskab med Doktor Bulwer, krydsede Jackson atter hendes Vej. Han

skaffede sig Vished for, at hendes Mand ikke kendte noget til hendes Fortid og mente nu, at det vilde være ham en let Sag at faa hende i sin Magt. Han tiltvang sig et Stævnemøde med den fortvivlede Kvinde, der frygtede for at blive stødt bort fra sit Hjem, hvis Jackson udnyttede sin Viden om hende. — og som mente, at det nu var for sent at gøre sin Mand til sin Fortrolige. Hun tog saa med Slynglen til Hotel »Windsor«, — i Haab om at det skulde lykkes hende at faa ham overtalt til at lade hende være i Fred for Fremtiden. Men meget snart blev hun klar over, at hun aldrig vilde blive fri for dette Dyr i Menneskikkelse, som raat og hoverende stillede hende sine Betingelser — og saa var det, at hun ude af sig selv af Harme og Fortvivelse greb Kniven — — — —

Da Defensor slutter sin lange Beretning, er intet Øje i Salen tørt, og i spændt Forventning imødeser alle Juryens Kendelse. Denne kommer, — hvad alle Tilhørerne da ogsaa har haabet og ventet. — til at lyde: Ikke skyldig. Den store Sal genlyder af Bifald og Begejstring, — og jublende trykker Dr. Bulwer sin haardt prøvede Hustru til sit Bryst.

Værelse Nr. 17.

Personerne:

Dr. med Martin Bulwer.....Herr Anton de Verdier.
Mary, hans Hustru.....Fru Else Frölich.
Tom Jackson, Ekspeditionschef.....Herr Robert Schmidt.
Shannon, Advokat.....Herr Charles Willumsen.

Paa det fornemme Hotel "Windsor" indfinder der sig en Dag et ungt, elegant Par og bestiller sig et Værelse. En Tjener fører dem op til Værelse Nr. 17, - og efter at have serveret Frugt og Vin trækker han sig tilbage. Nogle Minutter efter bliver der ringet fra Værelset, - men da Tjeneren vil gaa derind, finder han Døren laaset, og der bliver ikke svaret derinde fra. Han tilkalder Værten, som straks forstaar, at Værelse Nr. 17 maa have været Skueplads for et eller andet Drama, - og som derfor lader sende Bud efter Politiet. Saa snart dette er kommen til Stede, tiltvinger man sig Adgang til det aflaaede Værelse, hvor man finder den elegante Herre døende og konstaterer, at han er bleven saaret med en skarp Frugtkniv. Hans Ledsagerske, som utvivlsomt maa være den, der har begaaet Mordet, er falden i Afmagt. Da hun kommer til Bevidsthed, bliver det oplyst, at hendes Navn er Mary Bulwer, og at hun er gift med den kendte og ansete Dr. med Bulwer, -samt at den døende er en Ekspeditionschef Tom Jackson. Mary Bulwer tilstaar, at hun er skyldig i Mordet, men vil ikke aabenbare, hvilke Motiver, der ligger til Grund for dette. Tom Jackson er imidlertid blevet bragt til Hospitalet og udaander, efter at være kommen med en for de Tilstedeværende gaadefuld Tilstaaelse af, - at det var ham - og ikke Mary, der tog Pengene.

Lidt senere bliver Dr. Bulwer underrettet om, at hans Kone er arresteret, - sigtet for Mord, og paa Politistationen faar han at vide, hvad der er sket paa Hotel "Windsor". Han faar Tilladelse til at tale med Mary - og erfarer nu af hendes egen Mund, hvad der har drevet hende til at begaa den frygtelige Gerning.

(Værelse Nr. 17).

Hendes Tilstaaelse rører ham dybt, - og da han forlader hende, er han fast besluttet paa, at gøre alt, hvad der staar i hans Magt, for at redde den ulykkelige Kvinde fra Straf og Vanære. Han engagerer den berømte Advokat Shannon som hendes Defensor og fortæller ham alt, hvad hun har berettet. - - - -

Endelig kommer den Dag, da Mary bliver stillet for Jurydøstolen. Efter at den offentlige Anklager har talt og har henstillet til Juryen at idømme den Anklagede Lovens strengeste Straf, - faar Defensor Ordet. Han begynder med at sige, at han hverken vil forsvare eller søge at undskylde den Anklagedes Gerning, - men han vil fortælle hendes Livs Historie og saa bede den høje Jury dømme hende, ikke efter Lovens Bogstav, men efter Lovens Aand. Og Advokaten begynder at fortælle.....

.....For 7 Aar siden var Mary Bulwer - eller Mary Wilson, som hun dengang hed, - Kassererske i et Stornagasin, hvor den Myrdede Tom Jackson - var Ekspeditionschef. Jackson havde forelsket sig lidenskabeligt i den unge Pige, - men hun følte en stærk Antipati mod ham. Af Raseri over, at hun Gang paa Gang afviste hans Tilnærmelser, besluttede han at hævne sig paa hende. Han stjal en betydelig Pensesum af hendes Kasse, og sørgede for, at Mistanken blev henledt paa hende. - Hans skumle Plan lykkedes desværre alt for godt. Mary Wilson blev dømt paa Indicier og maatte vandre i Fængsel.....

Først 2 Aar efter lukkedes Fængselsporten op for den ulykkelige unge Kvinde. Ved et Tilfælde erfarede hun, at en Doktor Bulwer, der nylig var bleven Enkemand, søgte en ung Pige, der kunde tage sig af hans lille noderløse Barn. Hun henvendte sig til Dokteren, og da han syntes godt om den kønne og stilfærdige Pige, antog han hende, skønt hun ingen Anbefalinger havde at fremvise... Det varede ikke lange, før hun fuldstændig havde vundet Barnets

(Værelse Nr. 17).

Hjerte - og derigennem dets Faders Hengivenhed.

Da Doktoren blev klar over, hvor meget den unge Pige var kommen til at betyde for ham, bad han hende blive hans Hustru, - og hun, der allerede længe havde holdt af den *fine* og ædle Mand, gav ham med Glæde sit Ja. Af Frygt for at miste hans Kærlighed, dristede hun sig imidlertid ikke til at fortælle ham om det mørke Punkt i sit Liv, - og denne Fortielse blev skæbnesvanger for hende senere hen.... Efter at hun i fire Aar havde levet i et lykkeligt Ægteskab med Doktor Bulwer, krydsede Jackson atter hendes Vej. Han skaffede sig Vished for, at hendes Mand ikke kendte noget til hendes Fortid og mente nu, at det vilde være ham en let Sag at faa hende i sin Magt. Han tiltvang sig et Stævnemøde med den fortvivlede Kvinde, der frygtede for at blive stødt bort fra sit Hjem, hvis Jackson udnyttede sin Viden om hende, - og som mente, at det nu var for sent at gøre sin Mand til sin Fortrolige. Hun tog saa med Slynglen til Hotel "Windsor", - i Haab om, at det skulde lykkes hende at faa ham overtalt til at lade hende være i Fred for Fremtiden. Men meget snart blev hun klar over, at hun aldrig vilde blive fri for dette Dyr i Menneskeskikkelse, som raat og hoverende stillede hende sine Betingelser - og saa var det, at hun ude af sig selv af Harme og Fortvivelse greb Kniven - - - - -

Da Defensor slutter sin lange Beretning, er intet Øje i Salen tørt, og i spændt Forventning imødeser alle Juryens Kendelse. Denne kommer, - hvad alle Tilhørerne da ogsaa har haabet og ventet, - til at lyde: Ikke skyldig. Den store Sal genlyder af Bifald og Begejstring, - og jublende trykker Dr. Bulwer sin haardt prøvede Hustru til sit Bryst.

- - - - -

Das Rätsel der verschlossenen Tür.

Drama in drei Akten.

Personen:

Dr. med Martin Bulwer.....	Anton Verdier.
Maria, seine Frau.....	Else Frölich.
Thomas Hart.....	Robert Schmidt.
Dr. Süring, Advokat.....	Charles Willumsen.

Ein Fremder, der sich Thomas Hart nennt, nimmt für sich und seine Begleiterin ein Zimmer im Hotel Monopol. Kurz nachdem sich das Paar seiner Sachen entledigt hat, schellt die Klingel ihres Zimmers, und Thomas Hart bestellt eine Flasche Sekt und Früchte. Danach ist eine Weile alles Still, bis auf einmal, es ist schon spät am Abend, die Klingel von Zimmer Nr. 17 noch einmal schrill und anhaltend läutet. Als der Zimmerkellner sich zur Tür begibt, wird ihm aber ^{nicht} geöffnet und auf sein Klopfen nicht geantwortet. Misstrauisch geworden, ruft er den Geschäftsführer, der ebenfalls erfolglos an der Klinke rüttelt und in der Verahnung eines tragischen Ereignisses einen Schlosser rufen lässt und die Polizei alarmiert. Wenige Minuten später betritt er das Zimmer, um entsetzt zurückzufahren. Inzwischen sind die Polizisten eingetroffen, die eine, junge, totenblasse, schwarz gekleidete Frau herausführen. Ihr Gefährte folgt mit einem weissen Tuch bedeckt auf einer Krankenhahre.

Der Schwerverletzte teilt den Ärzten des Krankenhauses mit, dass seine Begleiterin die junge Gattin ihres Kollegen Dr. Bulwer war. Als der Tod bereits seinen Schatten auf ihn wirft, macht er noch einmal ein stammelndes, scheinbar unzusammenhängendes Geständnis. "Sagen Sie Maria, ich habe die Kassenbeträge entwendet, sie ist nichts weiter als das Opfer meiner abgrundlosen Schlechtigkeit!" lauten seine letzten Worte, die er noch bei klarem Bewusstsein spricht.

Dr. Bulwer ist inzwischen von seiner Praxis heimgekehrt und hat zwar seinen kleinen Knaben und dessen Pflegerin, aber nicht

(Das Rätsel der verschlossenen Tür)

seine Gattin vorgefunden. Maria soll am Nachmittag das Haus verlassen haben und ist seitdem nicht wieder gesehen worden. Dr. Bulwer entschliesst sich bereits, die Hilfe der Polizei in Anspruch zu nehmen, als ihm ein Kriminalbeamter gemeldet wird, der ihm die furchtbare, ihm völlig unverständliche Mitteilung macht, dass seine Frau im Hotel Monopol unter den bedenklichsten Umständen verhaftet worden sei. Auf der Polizeiwache erfährt Dr. Bulwer, wessen man seine Frau beschuldigt. Er steht vor einem Rätsel, dessen ganze Tragweite kaum zu erfassen ist. Dennoch macht es ihm seine vornehme Gesinnung unmöglich, die Unglückliche zu verurteilen, ehe er die Motive ihrer Tat und ihres merkwürdigen Verhaltens kennt. Seine Bitte, um eine Zusammenkunft mit seiner Frau, wird erfüllt, und wenige Augenblicke später steht er der völlig gebrochenen Maria gegenüber. Seine Güte, die ihr wie ein unbeschreibliches Wunder dünkt, richtet sie jedoch soweit auf, dass sie ihm das furchtbare Geheimnis, das auf ihr lastet, zu erklären vermag. Dr. Bulwer hat nur Mitleid für sie und ist fest entschlossen, sie zu retten und sie durch um so treuere Liebe vergessen zu machen, was sie an Leiden durchzukämpfen hatte. Er gewinnt einen der besten Verteidiger der Stadt für Maria, und als die Schwurgerichtsverhandlung stattfindet, hält der Anwalt keine glänzende Verteidigungsrede, wie sie sonst ein schwieriger und sensationeller Fall erfordert, sondern er gibt den Geschworenen nur ganz schlicht und ruhig die Tatbestände, die eine junge Frau dazu führten, unter der Anklage gefährlicher Körperverletzung mit tödlichem Ausgang zu stehen.

Er sagt: "Vor sieben Jahren war Maria Bulwer Kassiererin in einem grossen Warenhaus und dem Personalchef Thomas Hart unterstellt. Thomas Hart, ein Mann von glänzendem Aeusseren und rücksichtslosen Prinzipien, war bis zur Anstellung Marias der unum —

(Das Rätsel der verschlossenen Tür)

schränkte Herrscher des gesamten Personals gewesen, das ihn bewunderte oder fürchtete. Maria allein blieb ihm gegenüber unempfindlich. Seine Huldigungen wies sie kurz ab und übersah es, wenn er in der Folge unangenehm wurde. Aber ihr Widerstand reizte ihn wieder und wieder zu neuen Versuchen, die Maria schliesslich mit einer für ihn immer dehmütigeren Abweisung erwiderte. Thomas Hart, der sich in seinem stärksten Gefühl, dem Hochmut empfindlich verletzt sah, hegte allmählich nur noch Hass für sie. Um sich für die angetane Schmach zu rächen, entnimmt er in einem Moment, wo er sich unbeobachtet weiss, der Kasse bares Geld, um bei der stattfindenden Revision den Verlust anzugeben und den Verdacht auf Maria zu lenken. Da in der Tat niemand anders als sie oder Thomas Hart Gelegenheit hat den Kassenraum zu betreten und Hart in den Augen seiner Chefs doch über allen Verdacht steht, wird Maria als die Schuldige angesehen, der Polizei übergeben und dem Richter vorgeführt. Ihren Unschuldsbetuerungen misst man keinen Glauben bei. Vielmehr hält man sie für eine verstockte Sünderin, die härter bestraft wird als eine geständige Diebin. Sie erhält ein Jahr Gefängnis, eine furchtbare Zeit für Maria, die nur durch das Bewusstsein ihrer Makellosigkeit aufrecht gehalten wird. Nachdem sie ihre Strafe abgebusst hat, erhält sie durch einen glücklichen Zufall die Stellung einer Kinderpflegerin im Hause Professor Bulwers, der von ihrer traurigen Vergangenheit keine Ahnung hat. Maria gewinnt durch ihre sanfte Güte das Herz des Kindes und allmählich auch die Neigung und Achtung des Vaters und nach einem Jahr vermählt sie sich mit Dr. Bulwer, und darf nun endlich auf ein reiches, inneres Glück hoffen. Ihre Ehe erfüllt auch alle ihre Wünsche, allein mitten in ihrem strahlenden Glück, taucht der Schatten der Vergangenheit wieder auf. Thomas Hart trifft sie zufällig auf der Strasse und ist unverschämt und rücksichtslos genug, sie in ihrem Heim aufzusuchen. Als er sie nun in ihrer vollerblühten Schönheit und

(Das Rätsel der verschlossenen Tür)

in einer so ganz anderen gesellschaftlichen Stellung widersieht, erwachen seine alten Gefühle für sie, und er entschliesst sich um ihren Besitz zu kämpfen. Bereits in den ersten Minuten seines Zusammenseins mit ihr entdeckt er, dass ihr Gatte ihre Vergangenheit nicht kennt. Dieser Umstand ist ihm sehr willkommen. Er benutzt ihn um mit der Drohung, ihrem Manne sonst alles zu verraten, sie zu einer weiteren Zusammenkunft mit ihm zu zwingen. Maria, die nun den Mangel an Vertrauen bereut, dessen sie sich ihrem gütigen Manne gegenüber schuldig gemacht hat, gehorcht aus Furcht vor den Folgen ihrer Weigerung. Als Thomas Hart sie auffordert, ihn in das Hotel Monopol zu begleiten, willigt sie in der Hoffnung ein, dass es ihr doch noch gelingen müsse sein hartes Herz zu erweichen und ihn zur Aufgabe seiner Verfolgungen zu bewegen. Allein es kam anders, als sie erwartete. Thomas Hart hatte nicht die Absicht sich um seinen Siegespreis bringen zu lassen, und als er einsehen musste, dass Maria sich ihm freiwillig nie ergeben würde, verschloss er die Tür, um mit Gewalt seinen Willen durchzusetzen. Allein die junge Frau setzte sich in diesem Augenblicke zur tapferen Gegenwehr und verteidigte sich mit dem Messer, das auf dem Tisch lag. Thomas Hart sank schwer verletzt zurück und erlitt wenige Stunden später den wohl verdienten Tod."

Tief erschüttert sind die Geschworenen den Ausführungen des Anwaltes gefolgt. Als ihnen die Schuldfragen vorgelegt werden, dauert ihre Beratung nur wenige Minuten. Dann verkündet der Obmann, dass sämtlichen Schuldfragen verneint wurden, worauf der Gerichtshof zur Freisprechung der Angeklagten gelangt. Dr. Bulwer nimmt das arme Geschöpf, das sein Glück noch kaum zu fassen vermag, sanft in seine Arme und führt sie in sein freundliches Heim zurück, aus dem in Zukunft sie keine Stürme mehr reissen werden.

.....

(Das Rätsel der verschollenen Frau)

in einer so ganz anderen gesellschaftlichen Stellung wiedersteht,
erwachen seine alten Gefühle für sie, und er entschließt sich an
ihren Fesseln zu kämpfen. Bereits in den ersten Minuten seines Zu-
sammenstosens mit ihr entdeckt er, dass ihr Dasein ihre Vergangenheit

nicht kennt. Dieser Umstand hat ihm sehr willkommen. Er benutzt
ihn um mit der Drogen, ihrer Mäntel sonnt alles zu verstehen, die zu

einer weiteren Zusammenkunft mit ihm zu zwingen. Marie, die nun
den Mangel an Vertrauen beweist, dessen sie sich ihrer Gültigen Mäntel
gegenüber schuldig gemacht hat, gebort aus Furcht vor den Folgen
ihrer Weigerung. Als Thomas Hart die Anforderungen, ihn in das Hotel

Monopol zu begleiten, willigt sie in der Hoffnung ein, dass es
ihm doch noch gelingen werde, sie zu erlösen und ihn
zur Aufgabe seiner Verurteilung. Allein es kam anders,
als sie erwartete. Thomas Hart, die Absicht sich an sei-
nem Siegespreis bringen zu lassen, er sah sie an, dass
Marie sich ihm freiwillig nie ergeben würde, verschloss er die Tür,

um mit Gewalt seinen Willen durchzusetzen. Allein die junge Frau
setzte sich in diesem Augenblicke zur tapferen Gegenwehr und ver-
fechtete sich mit dem Messer, das auf dem Tisch lag. Thomas Hart
sank schwer verletzt zurück und erlitt wenige Stunden später den
wohl verdienten Tod.

Die erschütterten sind die Geschworenen den Ausführungen des
Anwaltes gefolgt. Als ihnen die schuldigen vorgelegt werden, das
ert ihre Bestattung nur wenige Minuten. Dann verhandelt der Mann,

dass sämtlichen schuldigen verurteilt wurden, worauf der Gerichts-
hof zur Preisgebung der Angeklagten gelangt. Dr. Eilvers nimmt
das zum Geheiß, das sein Glück noch kann zu lassen versagt, geht
in seine Arme und führt sie in sein freundliches Heim zurück, was
den in Zukunft die keine Störung mehr kennen werden.

ROOM No. 17

NORDISK DRAMA IN THREE PARTS.

**THE NORDISK FILM HIRE SERVICE,
Nordisk Films Co., Ltd.,
166-170 WARDOUR STREET, LONDON, W.**

Telephone—
Gerrard 6172.

Telegrams—
Norfilcom, Ox London,

"Room No. 17."

NORDISK DRAMA
IN THREE PARTS.

AT THE Hotel Windsor a young couple arrive and take a room, and as the same thing happens every day of the week their arrival causes only passing notice. But when the waiter goes to Room 17 in response to continued ringing, and finds the door locked against him, he immediately suspects that something is seriously wrong and calls the manager, who sends for the police and a locksmith.

The door is forced open. Inside a tragedy reveals itself. Tom Jackson is found mortally wounded, and a knife lying on the floor proclaims Mary Bulwer as his executioner. She is at once taken into custody, and as the police are about to lead her away to prison Jackson confesses with his dying breath, "It was I who stole the money, not Mary." And when the case comes to trial this confession it is that secures her acquittal.

On hearing of his wife's arrest, Martin Bulwer takes immediate steps to have her defended at the trial by the most eminent counsel he can secure, and when Mr. Shannon begins his speech for the defence at the conclusion of that of counsel for the prosecution, he opens with these words:

"I do not intend to excuse the prisoner's action—I will only relate her life story and ask you, gentlemen of the jury, to judge her—not in accordance with the letter of the law, but in the spirit of the law."

Then he goes on to explain in a manner that visibly impressed the "twelve good men and true" how seven years previously Mary Bulwer, or Mary Wilson as she then was, occupied the responsible position of cashier at a big stores

where the man Jackson was dispatch manager, and how the latter pestered her with his attentions after it had been made clear to him that they were not desired in the least, finally deciding that if he could not win her he would at least ruin her. So one day he stole some of the money that was in her charge and fixed the crime on her so skilfully that she was sentenced to two years' imprisonment. And of this he confessed as he lay dying.

He tells, also, how when she was released and happily married to Mr. Bulwer, whose children's governess she had been, she again met Jackson, who insisted on her meeting him and

accompanying her to the hotel. She complied in the hope that she would be able to persuade him to leave her alone in future. But the vainness of such a hope was plainly demonstrated to her when he threatened to let her husband know the full history of her past life unless she complied with his base desires. Indignantly she refused to consider such a suggestion for a moment, but flushed with the wine he had been drinking, Jackson forcibly attempted to embrace her. As he forced her back over the table her fingers came in contact with a knife that seemed to have been placed there by providence—and in a moment the deed was accomplished. The man lay dying.

And thus ends Mr. Shannon's peroration.

Judge and jury retire, but only for a few moments. And when the question is put to the foreman on their return the answer is an unhesitating "Not guilty." Then after the congratulations of counsel and onlookers, husband and wife are reunited in the body of the court, to live the rest of their lives in peace and happiness.

Code : Seventeen.

Posters : 12 and 6-sheet.